

da utegne biti ves tempo živahnejši, odgovarjajoč bistremu življenjskemu ritmu mlajše generacije, ki se je lotila dela s pravim pojmovanjem zahtev naše sodobnosti: dati slovenskemu človeku priliko, da si s pomočjo svojega jezika izpopolni duševnost z vsemi dosedanjimi pridobitvami človeškega genija, kar je cilj vsakega naroda, ki hoče stati na višku prosvete. Še pred božičem dobimo drugi zvezek Milčinskega Pravljič, prvi zvezek zbranih Jurčičevih in prvi zvezek izbranih Levčevih spisov v redakciji dr. Ivana Prijatelja, ki je prevzel tudi referat za prevode iz slovanskih literatur, izbor iz Erjavca, ki ga priredi dr. Janko Šlebinger; poleg tega začne izhajati poljuden prirodoslovni list pod uredništvom dr. Pavla Grošlja. Lep, razveseljav nastop; pokolenje, ki se je odločilo prevzeti take naloge, bo udarilo, če jih res pravilno izvede, svoji dobi svoj pečat. Ako se tudi občinstvo zave globokega pomena tega podjetja — in vsa znamenja kažejo, da se ga zaveda — in ako bo odziv odgovarjal klicu, je naša celokupna duševnost vsaj za prve viharje trdno zasidrana.

Gospodarska podlaga podjetja: zadruga z omejeno zavezo z deleži po 250 K, jamstvo še enkratno. Prvo načelstvo Tiskovne zadruge: načelnik: dr. Oton Fettich-Frankheim, odvetnik v Ljubljani; odborniki: profesor dr. Pavel Grošel, profesor Josip Breznik, dr. Josip Klepec, dr. Janko Kersnik, ravnatelj „Kmetijske posojilnice“ v Ljubljani; preglednika: Fran Abulner, kontrolor Mestne hranilnice ljubljanske in združni ravnatelj Anton Kristan. Dosedaj šteje zadruga nad sto članov in vabi k pristopu vse, ki žele podpreti gmotne viře kulturnega napredka med Slovenci.

O. Ž.

„Hrvatska Njiva“. Pod tem naslovom je začel izhajati v Zagrebu z mesecem marcem t. l. tednik v obliki revije, prinašajoč članke in notice iz socijalnih in prirodnih znanosti, iz politike in narodnega gospodarstva, iz književnosti in umetnosti. „Hrvatska Njiva“ je neodvisno glasilo, njen cilj je služiti narodu z resnico in prosveto, širiti demokratična načela, buditi socijalno čustvovanje in narodno-gospodarski napredek. Ne služeč nobeni stranki ali struji, hoče list kritično presojati kulturne, politične, gospodarske in socijalne pojave na Hrvatskem ter tako pripravljati narodni, materialni in moralni preporod. Med sotrudniki nahajamo znana imena hrvatskih kulturnih delavcev in znanstvenikov, n. pr. Drechslerja, Frangeša, Heinza, Klaića, Prohasko, Šišića, Trstenjaka; zastopani so tudi politiki, kakor Wilder (naprednjak), Korać (socialist). Sodelujejo pa tudi Slovenci, med njimi Zofka Kvedrova in dr. Šorli.

Tak list nam je bil Jugoslovanom potreben. Spominja me nekdanjega dunajskega tednika „Zeit“. Članki so kratki — to je v današnjih časih, ko se veliko piše in veliko bere, važno in uspešno; so pa tudi poučni in zanimivi. Želimo si, da bi ne bilo slovenske kavarne, niti slovenske čitalnice ali izobraževalnega društva brez „Hrvatske Njive“; a oglašajo se naj tudi slovenski kulturni in politični delavci s svojimi prispevki o razmerah na Slovenskem. O „Hrvatski Njivi“ lahko trdimo: Nostra res agitur! (Cena: letno 30 K, pol in četrletno sorazmerno, mesečno 2 K 50 v, posamne številke 70 vinarjev; uredništvo in upravništvo: Nikoličeva ulica 8.)

Dr. L.

Novejši stenografski pojavi v Slovencih. — Najizrazitejšim predstaviteljem slovenske stenografske vede v razdobju zadnjega četrstoletja prištevamo profesorje Bezenška, Magdiča in Novaka. Gradili in ustvarili so Slovencem stenografske sestave, po Gabelsbergerjevem sistemu opiraje se več ali manj na češki tesnopis, ki je v splošnem tvoril temelj vsem južnoslovanskim narečjem. Od leta 1893., ko je